

kan jeg ikke erkende. Ifølge Forretningsordenen kunne Forslag foretages til Behandling to Dage efter Forelæggelsen, men dette har ligget i Tinget 10 Dage efter Forelæggelsen, inden det er taget til Behandling. Vel har Tiden været optagen af en Del andre Forslag, men alle disse Forslag have tidligere været behandlede her i Tinget, og selve dette Forslag, har allerede i forrige Samling foreligget for Tinget, saa at endog hele Sommeren har staaet til Raadighed for at gøre sig bekendt med det.

Beth: Den ærede Formand har vist ikke misforstaaet, at jeg ikke har anset over noget, som vedkommer Benyttelsen af Forretningsordenen.

Formanden (Høgsbro): Efter det ærede Medlems Udtalelse kunde jeg ikke forstaa det paa anden Maade.

N. J. Larsen: Jeg ønsker blot at rette en lille Misforstaaelse af det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgkreds (Beth). Han talte, som om jeg havde sigtet Sagsførerforeningens Hovedbestyrelse for at have handlet i denne Sag af personlige Interessesjehensyn. Det er mig ikke bevidst, at jeg med en Stavelse har antydet slikt. Jeg erkender tvært imod, at den nævnte Bestyrelses Indlæg i denne Sag er et fuldstændig sagligt, objektivt holdt Indlæg, og jeg har altsaa ikke kunnet anke over dette. Men vi vide jo, at der er mange andre Sagsførere i vort Land end de udmærkede Mænd, som sidde i den nævnte Bestyrelse, og det er dog menneskeligt, om der blandt en talrig Klasse af Medborgere, der kæmpe en haard Konkurrencekamp, ikke skulde gøre sig nogen særlig velvillig Stemning gældende overfor et Forslag, der i en meget væsentlig Grad sætter en Stopper for den Praksis, som vi nu leve under, og hvorefter man har kunnet beregne sig Salærerne, omtrent som man har villet, hvilket jo efter dette Forslag skal ophøre.

Beth: Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad det ærede Medlem sagde. Det er mig ikke bekendt, at Sagsførerne her i Landet have noget andet Organ, gennem hvilket de kunne udtale sig som Stand, end den danske Sagsførerforening, og jeg veed heller ikke, at der er fremkommen saadanne Udtalelser ad anden Vej.

Justitsministeren (Deleman): Jeg skal tillade mig nogle korte Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag; thi jeg erkender, som det er antydet af

begge de ærede Talere, at en Drøftelse i Enkelthederne af dette Lovforslag næppe vil kunne foretages paa anden Maade end gennem et Udvalg, da det haade er temmelig umfangsrigt og bestæftiger sig med Ting, der ligge den almindelige Bevidsthed temmelig fjærrt. Jeg vil dog imidlertid gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad der fremkom fra den ærede Folketingsmand fra Næstved (Beth), og vil da først minde om, hvad allerede den foregaaende Taler udtalte, at det ikke er berettiget, at rette Brejdelser imod mig, fordi jeg er kommen frem med dette Forslag særligt, og ikke med hele den store Retsreform. Det er ikke ganske berettiget fra dette Tings Side, fordi dette Lovforslag jo nærmest er foranlediget — som den ærede første Taler gik ind paa — ved, at et Andragende om at tage Reglerne for Evangsauktioner under fornyet Overvejelse, af dette Ting, var henvist til Ministeriets Overvejelse. I denne Hensætning fra Tinget laa virkelig den faktiske Grund til, at jeg satte denne Sag i Bevægelse. Dernæst vil jeg bemærke i Anledning af, hvad den ærede Folketingsmand fra Næstved oplyste, at den Betænkning fra Sagsførerforeningen, som han omtalte, jo har foreligget i det andet Ting, og at der er taget meget væsentlige Hensyn til den ved Lovens Behandling. En meget stor Del af de Bemærkninger, som den omtalte Sagsførerforening har gjort, er der blevet taget Hensyn til ved Behandlingen, og der er blevet raadet Bod paa de Mangler eller Indvendinger, som man fra den Side fremkom med. Derimod har man ikke funden sig foranlediget til at gaa ind paa noget, som i Realiteten maasse var Hovedpunktet i disse Udtalelser fra Sagsførerforeningen, nemlig den Tanke, at det skulde være Pantehaverne tilladt i Tilfælde af Konkurs at staa udenfor Konkursen og selv forfølge deres Panteret, medens de efter den gældende Lovgivnings Regler skulde gaa med ind under Konkursen, og at Pantet realiseres til samtliges Fuldbestgørelse. Dette sidste spillede en meget stor Rolle i Betænkningen, men jeg tror, man maa erkende, og det blev i det mindste ligesom anerkendt i Landstinget, at hvad man end maatte mene om dette Spørgsmaal, som er meget vanskeligt, og som jeg ganske sikkert ikke tror, det kan nytte uden videre Forberedelse at diskutere her, saa maa vi være enige om, at dette Spørgsmaal i hvert Tilfælde ikke hører til denne Lov. Skulde der foretages noget i denne Henseende, saa maatte det være ved en Revision af Konkursloven; thi en saa stor Forandring i de hidtil gældende Regler vilde komme til at gribe meget ind i denne. Det